



Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

2. september 2021 *

Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Abi Nürburgringi (Saksamaa) kompleksile – Otsus, millega abi tunnistatakse osaliselt siseturuga kokkusobimatuks – Kokkusobimatuks tunnistatud riigiabi saajate vara müük – Avatud, läbipaistev, mittediskrimineeriv ja tingimusteta pakkumismenetlus – Otsus, mille kohaselt kokkusobimatuks tunnistatud abi tagasimaksmise kohustus ei kehti Nürburgringi kompleksi uuele omanikule ja et viimane ei saanud uut abi selle kompleksi ostmiseks – Vastuvõetavus – Huvitatud poole staatus – Isiklikult puudutatud isik – Huvitatud isikute menetlusõiguste rikkumine – Ametliku uurimismenetluse algatamist nõudvad raskused – Põhjendus

Kohtuasjas C-665/19 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 5. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus,

NeXovation Inc., asukoht Hendersonville (Ameerika Ühendriigid), esindajad: *Rechtsanwälte* A. von Bergwelt, M. Nordmann ja L. Hettstedt, hiljem A. von Bergwelt ja M. Nordmann,

apellant,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Flynn, T. Maxian Rusche ja B. Stromsky,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president M. Vilaras (ettekandja), kohtunikud N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin ja K. Jürimäe,

kohtujurist: G. Pitruzzella

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 29. aprilli 2021. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Oma apellatsioonkaebusega palub äriühing NeXovation Inc. (edaspidi „apellant“) tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 19. juuni 2019. aasta kohtuotsuse NeXovation vs. komisjon (T-353/15, EU:T:2019:434; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“), millega see kohus jättis rahuldamata tema hagi nõudega osaliselt tühistada komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsus (EL) 2016/151 riigiabi SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) kohta, mida Saksamaa andis Nürburgringile (ELT 2016, L 34, lk 1; edaspidi „lõplik otsus“).

Õiguslik raamistik

- 2 Käesoleva kohtuasja suhtes on kohaldatav nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL] artikli 108 kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), mida on muudetud nõukogu 22. juuli 2013. aasta määrusega (EL) nr 734/2013 (ELT 2013, L 204, lk 15), (edaspidi „määrus nr 659/1999“), mis tunnistati kehtetuks nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrusega (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL] artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).
- 3 Määruse nr 659/1999 artikli 1 punktis h on määratletud selle määruse tähenduses huvitatud pool kui „mis tahes liikmesriik, isik, ettevõtja või ettevõtjate ühendus, kelle huve võib abi andmine mõjutada, eriti abi saaja, konkureerivad ettevõtjad ja ametiliidud“.
- 4 Selle määruse artikli 4 „Teatise esialgne uurimine ja komisjoni otsused“ lõigetes 2–4 on sätestatud:

„2. Kui komisjon pärast esialgset uurimist leiab, et meede, millest teatati, ei kujuta endast abi, siis võtab ta selle kohta vastu otsuse.

3. Kui komisjon pärast esialgset uurimist leiab, et teatatud meetme ühisturuga kokkusobivuse kohta ei ole ilmnenud mingeid kahtlusi, kuivõrd see jääb [ELTL] artikli [107] lõike 1 reguleerimisalasse, otsustab ta, et nimetatud meede sobib ühisturuga kokku (edaspidi „vastuväidete esitamata jätmise otsus“). Otsuses tuleb täpsustada, millist asutamislepingu erandit on kohaldatud.

4. Kui komisjon pärast esialgset uurimist leiab, et teatatud meetme ühisturuga kokkusobivuse kohta ilmnes kahtlusi, otsustab ta algatada [ELTL] artikli [108] lõikes 2 sätestatud menetluse (edaspidi „ametliku uurimismenetluse algatamise otsus“).“
- 5 Selle määruse artikli 6 lõikes 1 on sätestatud:

„Ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses esitatakse kokkuvõtlikult asjakohased faktid ja õigusküsimused ning see sisaldab komisjoni esialgset hinnangut selle kohta, kas kavatsetud meetmel on abi iseloom, ja kahtlusi selle ühisturuga kokkusobivuse kohta. Otsuses kutsutakse kõnealust liikmesriiki ja teisi huvitatud pooli üles esitama märkusi ettenähtud aja jooksul, mis tavaliselt ei ületa ühte kuud. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib komisjon ettenähtud tähtaega pikendada.“

- 6 Määruse nr 659/1999 artikli 13 lõike 1 esimese lause kohaselt tuleb võimaliku ebaseadusliku abi kontrollimise põhjal teha otsus vastavalt artikli 4 lõigetele 2, 3 või 4.

Vaidluse taust ja vaidlusalused otsused

- 7 Vaidluse faktilised asjaolud on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–15 ja käesoleva menetluse tarvis võib need kokku võtta järgmiselt.
- 8 Rheinland-Pfalzi liidumaal (Saksamaa) asuvasse Nürburgringi kompleksi (edaspidi „Nürburgring“) kuuluvad autode võidusõidu ringrada (edaspidi „Nürburgringi ringrada“), vabaajapark, hotellid ja restoranid.
- 9 Aastatel 2002–2012 andis peamiselt Rheinland-Pfalzi liidumaa (Saksamaa) abi Nürburgringi kompleksi avalikest ettevõtjatest omanikele (edaspidi „müüjad“). Komisjon algatas selle abi suhtes 2012. aastal ELTL artikli 108 lõike 2 alusel ametliku uurimismenetluse. Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (Bad Neuenahr-Ahrweileri esimese astme kohus, Saksamaa) kuulutas samal aastal välja müüjate maksejõuetuse ja otsustas nende vara müüa. Algatati pakkumismenetlus (edaspidi „pakkumismenetlus“) ja see lõppes viidatud vara müümisega Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH-le (edaspidi „Capricorn“).
- 10 Apellant esitas 10. aprillil 2014 komisjonile kaebuse, milles väitis, et pakkumismenetlus ei olnud avatud, läbipaistev, mittediskrimineeriv ega tingimusteta ega päädinud Nürburgringi vara turuhinnaga müümisega, sest asjaomane vara müüdi kohalikule pakkujale, kelle pakkumus oli tema omast madalam ja keda pakkumismenetluse raames eelistati. Apellant on seisukohal, et Capricorn sai sel moel abi, mis vastab tema poolt Nürburgringi vara omandamiseks makstava hinna ja selle vara turuhinna vahele, ning tagas müüjate majandustegevuse järjepidevuse, mistõttu müüjate saadud abi tagasimaksmise nõue peab kehtima ka Capricornile.
- 11 Komisjon tuvastas lõpliku otsuse artiklis 2, et müüjate toetuseks võetud teatavad meetmed (edaspidi „müüjate saadud abi“) on ebaseaduslikud ja siseturuga kokkusobimatud. Komisjon otsustas selle otsuse artikli 3 lõikes 2, et müüjate saadud abi võimalik tagasimaksmise kohustus ei kehti Capricornile ja selle tütarettvõtjatele (edaspidi „esimene vaidlusalune otsus“).
- 12 Komisjon tuvastas selle otsuse artikli 1 viimases taandes, et Nürburgringi vara müük Capricornile ei ole riigiabi (edaspidi „teine vaidlusalune otsus“). Komisjon oli nimelt seisukohal, et pakkumismenetlus viidi läbi avatult, läbipaistvalt ja mittediskrimineerivalt, et see menetlus päädis turuhinnaga müümisega ning et müüjate ja ostja vahel puudus majanduslik järjepidevus.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 13 Apellant esitas nii esimese kui ka teise vaidlusaluse otsuse tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 26. juunil 2015.
- 14 Üldkohus jättis esimese vaidlusaluse otsuse tühistamise nõude osas hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna apellant ei tõendanud, et see otsus teda isiklikult puudutab. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 53 leidis ta, et pelgalt tõigast, et apellant osales haldusmenetluses, ei saa järeldada, et tal on õigus esitada hagi esimese vaidlusaluse otsuse peale. Lisaks tões Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 55, et apellandil ei olnud mingit seisundit asjaomastel turgudel, mida müüjate saadud abi võiks mõjutada. Lõpuks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 56,

et apellandi argumendid, mille kohaselt tal oleks olnud võimalik Nürburgringi vara omandada ja seega asjaomastele turgudele siseneda, kui teda ei oleks pakkumismenetluses diskrimineeritud, ning et tal oli raske omandada või käitada muid võidusõidu ringradasid, sest pakkumismenetluse kaotamise tõttu tema mainekus langes ja tema kohta levis negatiivne info, ei olnud piisavad individualiseerimaks teda müüjate saadud abi ja esimese vaidlustatud otsuse seisukohast.

- 15 Mis puudutab teise vaidlusaluse otsuse tühistamise nõuet, siis otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76 esiteks, et komisjoni taotlus tuvastada, kas otsuse tegemise vajadus on ära langenud, tuleb jätta rahuldamata, ja et teiseks on see tühistamisnõue vastuvõetav osas, milles see on suunatud nende menetlusõiguste kaitsele, mis apellandil on ELTL artikli 108 lõike 2 alusel. Üldkohus analüüsis seega apellandi poolt selle nõude toetuseks esitatud väiteid ning pärast kõigi nende tagasi lükkamist leidis ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 214, et teise vaidlusaluse otsuse tühistamise nõue tuleb jätta rahuldamata.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

- 16 Apellant palub Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punktid 3 ja 4;
 - tühistada esimene ja teine vaidlusalune otsus, ja
 - teise võimalusena saata kohtuasi Üldkohtule otsuse tegemiseks tagasi, ning
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 17 Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebus

- 18 Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kuus väidet, millest esimese kohaselt rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta leidis, et esimene vaidlusalune otsus ei puudutanud teda isiklikult, teine väide käsitleb õigusnormi rikkumist riigiabi mõiste kohaldamisel, kolmas väide õigusnormi rikkumist mõiste „tõsised raskused“ kohaldamisel, neljas väide õigusnormi rikkumist määruse nr 659/1999 artikli 20 lõike 2 kohaldamisel, viies väide õigusnormi rikkumist seoses tema esitatud kaebuse erapooletu hindamisega, ja kuues väide õigusnormi rikkumist teise vaidlusaluse otsuse põhjenduste piisavuse hindamisel.
- 19 Esimene väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist osas, milles Üldkohus tunnistas esimese vaidlusaluse otsuse tühistamise nõude vastuvõetamatuks. Ülejäänud väited puudutavad seda, et Üldkohus jättis rahuldamata teise vaidlusaluse otsuse tühistamise nõude.

Esimene väide

Poolte argumendid

- 20 Esimeses väites leiab apellant, et kaalutlus, mille kohaselt esimene vaidlusalune otsus ei puudutanud teda isiklikult, kuna tal ei olnud seisundit asjaomastel turgudel, mida müüjatele antud abi võiks mõjutada, on nii faktiliselt kui ka õiguslikult ekslik.
- 21 Apellandi sõnul tuleneb 28. jaanuari 1986. aasta kohtuotsusest *Cofaz jt vs. komisjon* (169/84, EU:C:1986:42, punkt 28), et sellise otsuse nagu esimene vaidlusalune otsus peale esitatud hagi vastuvõetavuse analüüsimise staadiumis ei pea Üldkohus tegema lõplikku järeldust hageja konkurentsiseisundi kohta asjaomastel turgudel, vaid analüüsima, kas see otsus võib kahjustada tema õigustatud huve, kahjustades tema turuseisundit.
- 22 Apellant lisab, et pelk asjaolu, et ta ei tegutsenud asjaomastel turgudel, ei välista võimalust, et tema turuseisundit on oluliselt kahjustatud, nagu seda kinnitavad 22. novembri 2007. aasta kohtuotsus *Hispaania vs. Lenzing* (C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkt 35), ja 22. detsembri 2008. aasta kohtuotsus *British Aggregates vs. komisjon* (C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 53). Üldkohtu ülesanne on iga üksikjuhtu uurida, et teha kindlaks, kas selline otsus nagu esimene vaidlusalune otsus puudutab asjaomast isikut isiklikult.
- 23 See, et apellant konkureeris Capricorniga Nürburgringi vara ostmisel ning ei suutnud seda osta sellele antud abi tõttu; et ta esitas komisjonile kaebuse; et tema toiminguid toetas USA esindus Euroopa Liidu juures; et ta usaldas komisjoni avaldusi, mille kohaselt komisjon kavatses pakkumismenetluse üle järelevalvet teha; nagu ka see, et apellanti kajastati meedias negatiivselt, mis kahjustas tema mainet – on kõik asjaolud, mis tõendavad veelgi enam seda, et esimeses vaidlusaluses otsuses käsitletud abi mõjutas teda. Asjaolu, et teda on lõplikus otsuses sõnaselgelt nimetatud ja et tema argumente on selles otsuses põhjalikult uuritud, kinnitab, et nimetatud otsus mõjutab teda otseselt.
- 24 Apellant rõhutab lisaks, et ta ei ole pakkumismenetlusest loobunud, ja kui peaks selguma, et Capricorni ei oleks tulnud selle menetluse raames välja valida, siis tuleks valida apellant. See kinnitab tema õigust esitada hagi esimese vaidlusaluse otsuse peale. See kaalutlus on kooskõlas ka kohtupraktikaga, mis käsitleb kaebeõigust riigihangete valdkonnas.
- 25 Komisjon leiab, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta analüüsis küsimust, kas esimene vaidlusalune otsus puudutas apellanti isiklikult, ja seega tuleb esimene väide tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 26 Tuleb märkida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt, millele Üldkohus viitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 49, on lisaks abisaajast ettevõtjale tunnistanud komisjoni otsusest, millega lõpetatakse ametlik uurimismenetlus, isiklikult puudutatuks ka selle ettevõtjaga konkureerivad ettevõtjad, kes on osundatud menetluses aktiivselt osalenud, kuid seda eeldusel, et vaidlustatud otsuse esemeks olev abi on nende turuseisundit oluliselt kahjustanud (17. septembri 2015. aasta kohtuotsus *Mory jt vs. komisjon*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 98, ja 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus *Deutsche Lufthansa vs. komisjon*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punkt 38).

- 27 Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 55, et apellant möönis vastuses Üldkohtu küsimusele, et ta ei tegutsenud asjaomastel turgudel, mis on loetletud selle kohtuotsuse punktis 54 ja kus müüjate saadud abi võis konkurentsi moonutada. Seetõttu otsustas Üldkohus nimetatud kohtuotsuse punktis 57, et esimene vaidlusalune otsus ei puuduta apellanti isiklikult ning tal ei ole õigust nõuda selle tühistamist.
- 28 Tuleb tõdeda, et apellant ei vaidle vastu sellele, et ta ei tegutsenud asjaomastel turgudel, ega kuulu seega käesoleva kohtuotsuse punktis 26 viidatud kohtupraktikaga hõlmatud juhtumite alla. Neil asjaoludel ei saa Üldkohtule ette heita, et ta rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et esimene vaidlusalune otsus ei puuduta apellanti isiklikult ja seega ei saa ta selle otsuse peale ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel tühistamishagi esitada.
- 29 Apellandi esitatud argumendid ei õigusta erinevat järeldust.
- 30 Mis puudutab 22. novembri 2007. aasta kohtuotsust Hispaania *vs.* Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkt 35) ja 22. detsembri 2008. aasta kohtuotsust British Aggregates *vs.* komisjon (C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 53), siis nendest nähtub üksnes, et sellise seisundi kahjustamist ei tule tingimata tuletada sellest, et ta käive oluliselt langes, ta sai märkimisväärset finantskahju või tema turuosa märkimisväärselt vähenes pärast abi andmist, vaid see võib põhjustada saamata jäänud tulu või arengu, mis oli ebasoodsam sellest, mis oleks toimunud abi puudumisel. Vastupidi apellandi väidetule ei saa seega sellest kohtupraktikast järeldada, et ettevõtja seisundit turul saab mõjutada isegi siis, kui see ettevõtja asjaomastel turgudel ei tegutse.
- 31 Mis puutub argumenti, et apellant konkureeris Capricorniga Nürburgringi vara ostmisel ja oleks pidanud pakkumismenetluse viimase asemel võitma, siis ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta seda asjaolu arvesse ei võtnud. Nimelt puudutab esimene vaidlusalune otsus müüjate saadud abi ja eelkõige küsimust, kas seda saab Capricornilt tagasi nõuda. Apellant ei selgita aga, milline seos on selle asjaolu, et ta konkureeris Capricorniga Nürburgringi vara ostmisel, ja selle asjaolu vahel, et esimese vaidlusaluse otsusega tema turuseisundit väidetavalt kahjustati.
- 32 Mis puudutab apellandi viidatud muid asjaolusid, st asjaolu, et ta esitas komisjonile kaebuse, et teda toetas Ameerika Ühendriikide esindus Euroopa Liidu juures või et ta usaldas komisjoni avaldusi, siis piisab, kui märkida, et ka need ei tõenda seda, et esimene vaidlusalune otsus kahjustas apellandi turuseisundit käesoleva kohtuotsuse punktis 26 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 33 Eelnevat arvestades tuleb esimene väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata. Järelikult tuleb apellatsioonkaebus jätta rahuldamata osas, milles sellega palutakse tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles Üldkohus jättis rahuldamata nõude esimese vaidlusaluse otsuse tühistamiseks.

Teine väide

- 34 Apellatsioonkaebuse teine väide jaguneb neljaks osaks. Kõigepealt tuleb analüüsida selle väite teist kuni neljandat osa.

Poolte argumendid

- 35 Teise väite teises osas väidab apellant esimesena, et kui Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 119, et kinnitavate pakkumuste esitamise tähtaeg möödus 17. veebruaril 2014, siis ei võtnud see kohus arvesse asjaolu, et müüjad eksitasid teda seoses nende tähtaegadega, teatades talle, et neid tähtaegu oli pikendatud kuni 31. märtsini 2014, ja et pakkumismenetluse tingimuste seda muudatust oleks tulnud kohaldada kõigi pakkujate suhtes.
- 36 Teisena oli Üldkohus apellandi sõnul eiranud argumente, milles ta tugines asjaolule, et pakkumismenetluses kasutatud meetod ei vasta tähtaegadega seoses sellisena, nagu seda on kirjeldatud lõplikus otsuses, läbipaistvusnõuetele ja et ükski erainvestor ei oleks niiviisi toiminud. Kolmandana oli Üldkohus apellandi sõnul eiranud tema argumenti, et lõpliku otsuse punkt 272 ja punkti 275 alapunkt c räägivad üksteisele vastu seoses sellega, et müüjad pikendasid pakkumuste esitamise tähtaega.
- 37 Teise väite kolmandas osas märgib apellant, et Üldkohus eiras kolme argumenti, mille apellant oli esitanud oma etteheite raames selle kohta, et pakkumismenetlus ei olnud läbipaistev. Need kolm argumenti puudutasid selle menetluse käigus tehtud muudatusi, millest kõigile potentsiaalsetele pakkujatele apellandi sõnul ei teatud, rikkudes niiviisi läbipaistvuse nõuet.
- 38 Esiteks väitis apellant Üldkohtus, et kuigi esialgu tehti talle ettepanek omandada Nürburgringi vara „puhta bilansiga“, selgus seejärel, et Nürburgringi omandamise korral oleks ta pidanud muutmata kujul üle võtma kolmanda isiku sõlmitud ettevõtte rendilepingu.
- 39 Teiseks väitis apellant samuti, et kõigile pakkujatele ei olnud edastatud teavet Capricorniga sõlmitud ettevõtte rendilepingu kohta, mis oli alguses mõeldud „varuvariandiks“, kui pakkumismenetlus peaks ebaõnnestuma või kui selle kohta tehtud komisjoni otsus peaks vaidlustatama, ehkki see teave oli vajalik nimetatud menetluses pakutava hinna kindlaks määramiseks.
- 40 Kolmandaks väitis apellant ka seda, et pakkumismenetluse käigus kehtestati keskkonnaalane valikukriteerium, ilma et sellest oleks kõigile pakkujatele teatud. Vastupidi sellele, mida on märgitud lõpliku otsuse põhjenduse 275 punktis i, mõjutas see kriteerium tõepoolest selle menetluse tulemust.
- 41 Teise väite neljandas osas märgib apellant, et Üldkohus jättis arvestamata kaks argumentide rühma, millest üks puudutab pakkumismenetluse väidetavat läbipaistmatust ja teine selle menetluse väidetavat diskrimineerivat laadi.
- 42 Mis puutub täpsemalt sellesse, et pakkumismenetlus ei olnud läbipaistev, siis väitis apellant järgmist: esiteks ei antud pakkumismenetlusest teada väljaspool liitu; teiseks ei tehtud teatavaks mitut müügi seisukohast olulist dokumenti või tehti need teatavaks kas eksitavalt või liiga hilja; kolmandaks eksis komisjon, kui ta leidis, et vara ostulepingu märkustega versiooni esitamine kuulus rangelt äriläbirääkimiste konteksti ega olnud seega riigiabi aspektist oluline; neljandaks eksis komisjon, kui ta leidis, et andmete hilinevad esitamine pakkumismenetluses ei mõjutanud pakkujate lõpliku pakkumuse esitamist ega selleks vajalike majandusarvutuste tegemist, ning viiendaks eksis komisjon, järeldades, et KPMG, kes oli müüjate õigus- ja finantsnõustaja, esitas kõigile pakkujatele kõik andmed, mida neil oli Nürburgringi vara adekvaatseks hindamiseks vaja.

- 43 Mis puudutab pakkumismenetluse väidetavat diskrimineerivat laadi, siis väitis apellant, et komisjon jättis uurimata järgmised asjaolud: esiteks tõsiasi, et apellanti diskrimineeriti, kuivõrd ta ei saanud pakkumismenetluse kogu dokumentatsioonist ingliskeelset koopiat; teiseks asjaolu, et Capricornile anti andmetega tutvumiseks teiste pakkujatega võrreldes eesõigus; kolmandaks asjaolu, et ühe ja sama mõjuka Ameerika advokaadibüroo advokaat nõustas kõigepealt müüjaid ja seejärel Capricorni; ja neljandaks asjaolu, et Capricorn sai eritoetust nii pärast 17. veebruari 2014 kui ka seoses Deutsche Bank AGst rahastuse saamisega.
- 44 Vastuseks teise väite teisele osale märgib komisjon, et kuivõrd see osa puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 119, vaidlustatakse selles Üldkohtu hinnang faktilistele asjaoludele, viitamata mingisuguselegi moonutamisele, ning on seega ilmselgelt vastuvõetamatu. Mis puudutab apellandi ülejäänud argumente, siis ei ole võimalik selgelt kindlaks teha, milliseid vaidlustatud kohtuotsuse punkte ta silmas peab, mistõttu on nende argumentide see osa samuti vastuvõetamatu.
- 45 Mis puudutab teise väite kolmandat osa, siis märgib komisjon esiteks, et apellandi argumentid, mille kohaselt oleks Nürburgringi omandamine tulnud läbi viia „puhta bilansiga“, on tegelikult suunatud faktiliste asjaolude uuele hindamisele. Nimelt nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punkti 9 neljandast taandest, et Üldkohus luges tõendatuks, et potentsiaalsed ostjad ei olnud kohustatud olemasolevaid lepinguid või kohustusi üle võtma, ning oli seega käsitlenud „puhta bilansi“ küsimust.
- 46 Teiseks analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 146–149 ettevõtte rendilepingu küsimust, lükates selle kohtuotsuse punktides 119–133 esitatud põhjustel tagasi väited diskrimineerimise ja läbipaistvuse puudumise kohta. Apellant tõlgendab seega vaidlustatud kohtuotsust valesti, kui ta kinnitab, et Üldkohus ei võtnud arvesse tema argumenti ettevõtte rendilepingu kohta.
- 47 Kolmandaks, mis puudutab Üldkohtu väidetavat tegevusetust küsimuses, kas müüjad kohaldasid keskkonnaalast valikukriteeriumi, siis rõhutab komisjon, et müüjad olid mures küsimuse pärast, kas apellandi tegevuse kontseptsioon oli teostatav, ning puudutas seega tema pakkumuse usutavust. Üldkohus esitas teisi põhjuseid, mis näitasid, et apellant ei olnud esitanud usutavat ja siduvat pakkumust koos tõenditega rahastuse kohta, ning järelikult ei pidanud Üldkohus võtma seisukohta keskkonnaalase valikukriteeriumi küsimuses.
- 48 Mis puudutab teise väite neljandat osa, siis rõhutab komisjon, et Üldkohus analüüsis argumenti, et pakkumismenetlusest ei antud teada väljaspool liitu, ning tõdes vaidlustatud kohtuotsuse punkti 9 teises taandes, et müüjad avaldasid osalemiskutse *Financial Timesis*, *Handelsblattis* ja Nürburgringi veebilehel. Üldkohus käsitles seega seda küsimust.
- 49 Lisaks tuvastas Üldkohus, et avatud, läbipaistva ja mittediskrimineeriva menetluse tulemusel võitis pakkumismenetluse Nürburgringi vara üle see pakkuja, kes esitas usutava ja siduva pakkumuse, mis oli ühtlasi kõige kõrgem pakkumus. Üldkohtul oli seega igal juhul piisavalt põhjuseid, et lükata tagasi argument, et komisjonil oleks pidanud tekkima tõsised kahtlused seoses Capricornile antava abi olemasoluga. Komisjon leiab, et seega ei olnud Üldkohtul vaja analüüsida selle menetluse muid aspekte, mistõttu tuleb apellandi erinevad argumentid tulemusetutena tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 50 Heites Üldkohtule teise väite teises kuni neljandas osas ette seda, et ta ei vastanud mitmele argumendile, mille apellant oli talle esitanud, väidab apellant sisuliselt, et on rikutud põhjendamiskohustust, mis tuleneb Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklist 36, mida kohaldatakse Üldkohtule sama põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel, ja Üldkohtu kodukorra artiklist 117 (vt selle kohta 20. mai 2010. aasta kohtuotsus *Gogos vs. komisjon*, C-583/08 P, EU:C:2010:287, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 51 Kuna komisjon väidab, et apellant ei ole märkinud, millised on vaidlustatud kohtuotsuse punktid, mida on eelkõige käsitletud teise väite teises osas, siis tuleb kõigepealt märkida, et apellatsioonkaebusest nähtub õiguslikult piisavalt, et teise väite teine kuni neljas osa puudutavad esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punkte 119–121, mis käsitlevad etteheidet, et pakkumismenetlus ei ole läbipaistev, ning teiseks selle kohtuotsuse punkte 122–134, mis puudutavad etteheidet selle menetluse diskrimineeriva laadi kohta. Kuna apellant heidab Üldkohtule ette, et viimane ei vastanud teatavatele argumentidele, mille apellant talle esitas, ei saanud ta ilmselgelt anda täpsemat teavet vaidlustatud kohtuotsuse punktide kohta, mida tema teise väite teises kuni neljandas osas käsitletakse.
- 52 Pärast seda täpsustust tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei nõua Üldkohtu kohustus põhjendada oma otsuseid, et Üldkohus esitaks ammendava ning üksikasjaliku ülevaate menetluspoolte kõikidest arutluskäikudest. Seega võib põhjendus olla tuletatav tingimusel, et see võimaldab huvitatud isikutel teada põhjuseid, mille tõttu Üldkohus nende argumentidega ei nõustunud, ning annab Euroopa Kohtu käsutusse tema kontrolli tegemiseks piisavad asjaolud (9. septembri 2008. aasta kohtuotsus *FIAMM jt vs. nõukogu ja komisjon*, C-120/06 P ja C-121/06 P, EU:C:2008:476, punkt 96 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 53 Mis puudutab käesoleval juhul kõigepealt seda, kuidas Üldkohus analüüsis etteheidet, et pakkumismenetlus ei olnud läbipaistev, siis tuleb tõdeda, et Üldkohus vastas sellele vaidlustatud kohtuotsuse punktides 119–121 üksnes väga lühidalt.
- 54 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 52, 60, 61 ja 65 märkis, ei vasta need vaidlustatud kohtuotsuse punktid – isegi mitte kaudselt – mitmele apellandi argumendile, mis on esitatud teise väite teises kuni neljandas osas ja mille apellant esitas Üldkohtus, nagu kinnitab tema Üldkohtule esitatud hagiavalduse sõnastus, mis sisaldub esimese kohtuastme toimikus, mis edastati Euroopa Kohtule vastavalt kodukorra artikli 167 lõikele 2.
- 55 Täpsemalt on tegemist käesoleva kohtuotsuse punktis 36 mainitud argumendiga, et tähtaegade osas ei ole järgitud pakkumismenetluse läbipaistvuse nõudeid, nagu ka käesoleva kohtuotsuse punktides 38–40 ja 42 nimetatud argumendiga.
- 56 Seejärel tuleb tõdeda – sama moodi nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 67 –, et vaidlustatud kohtuotsuse punktid 122–134, mis puudutavad selle menetluse diskrimineerivat laadi, ei sisalda isegi mitte kaudset vastust apellandi argumentidele, mida on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktis 43 ja mille apellant esitas Üldkohtus.
- 57 Eelnevaid kaalutlusi ei sea kahtluse alla komisjoni argument, et vähemalt osale apellandi argumentidele, millele Üldkohus ei vastanud, räägivad vastu vaidlustatud kohtuotsuse punktis 9 esitatud andmed. Selles osas piisab, kui märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse see punkt kuulub

vaidluse tausta käsitlevasse kohtuotsuse ossa ning võtab sisuliselt kokku lõpliku otsuse põhjendustest 44–51 nähtuvad andmed. Seega ei saa asuda seisukohale, et see sisaldab Üldkohtu vastust apellandi argumentidele.

- 58 Neil asjaoludel tuleb nõustuda teise väite teise kuni neljanda osaga ning ilma, et oleks vaja analüüsida teise väite esimest osa ega ka kolmandat kuni kuuendat väidet, tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada osas, milles Üldkohus jättis rahuldamata nõude teise vaidlusaluse otsuse tühistamiseks.

Hagimenetlus Üldkohtus

- 59 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu teise lause kohaselt võib Euroopa Kohus teha Üldkohtu otsuse tühistamise korral asja suhtes ise lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab.
- 60 Arvestades eelkõige seda, et siinses asjas põhineb apellandi hagi kohtuasjas T-353/15 väidatel, mida on Üldkohtus võistlevas menetluses käsitletud ja mille analüüsiks ei ole vaja võtta ühtegi täiendavat menetlust korraldavat meedet ega teha ühtegi täiendavat menelustoimingut, siis on Euroopa Kohus seisukohal, et menetlusstaadium lubab lõpliku otsuse tegemist, mis tuleb ka teha (vt analoogia alusel 8. septembri 2020. aasta kohtuotsus komisjon ja nõukogu vs. Carreras Sequeros jt, C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 130) selles ulatuses, milles kohtuasi on talle edasi kaevatud, st teise vaidlusaluse otsuse tühistamise nõudes (vt selle kohta 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste vs. UFEEX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 134).
- 61 Tuleb meenutada, et määruse nr 659/1999 artikli 4 lõikel 3 põhineva vastuväidete esitamata jätmise otsuse õiguspärasus oleneb sellest, kas teatatud meetme esialgse uurimise etapis komisjoni kasutuses olnud teabe ja asjaolude hindamine oleks pidanud objektiivselt tekitama kahtlusi abi siseturuga kokkusobivuses (3. septembri 2020. aasta kohtuotsus Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland jt vs. komisjon, C-817/18 P, EU:C:2020:637, punkt 80 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 62 Kuna selliste kahtluste tõttu tuleb algselt ametlik uurimismenetlus, milles võivad osaleda määruse nr 659/1999 artikli 1 punktis h nimetatud huvitatud pooled, tuleb asuda seisukohale, et selline otsus puudutab otseselt ja isiklikult kõiki huvitatud pooli selle sätte tähenduses. ELTL artikli 108 lõikes 2 ning määruse nr 659/1999 artikli 6 lõikes 1 sätestatud menetluslike tagatistega isikute sellised tagatised saavad olla kindlustatud vaid juhul, kui neil on võimalus vaidlustada vastuväidete esitamata jätmise otsus liidu kohtus (24. mai 2011. aasta kohtuotsus komisjon vs. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Käesolevas kohtuasjas tuleb asuda seisukohale – samamoodi nagu leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 70 –, et apellant on seeläbi, et ta osales kuni viimase etapini aktiivselt pakkumismenetluses, ja seeläbi, et ta esitas selles kontekstis komisjonile kaebuse, näidanud oma tõsist tahet siseneda asjaomastele turgudele ja seega seda, et ta on potentsiaalne konkurent Capricornile, kes sai kõnealuse kaebuse kohaselt ja Nürburgringi vara müümise konkreetsete asjaoludega arvestades väidetavalt riigiabi, mille olemasolu komisjon teises vaidlustatud otsuses välistas. Seega tuleb tunnustada, et apellant on selle otsusega seoses huvitatud pool.

- 64 Üldkohtule esitatud hagi põhjendamiseks esitas apellant viis väidet, millest esimene puudutab riigiabi mõiste väära tõlgendamist, teine – mis puudutab üksnes esimest vaidlusalust otsust – majandustegevuse järjepidevuse põhimõtte väära tõlgendamist, kolmas müügiprotsessi jätkumise arvesse võtmata jätmist, neljas tema menetlusõiguste rikkumist ja viies põhjendamiskohustuse rikkumist.
- 65 Kõigepealt tuleb analüüsida neljandat väidet.

Poolte argumendid

- 66 Neljandas väites märgib apellant, et komisjon võttis teise vaidlusaluse otsuse vastu ametlikku uurimismenetlust algatamata, kuigi esialgne uurimine oli juba tekitanud tõsiseid raskusi. Esiteks lükkas komisjon oma otsuse vastuvõtmise mitu korda edasi. Teiseks ei uurinud ta faktilisi küsimusi ammendavalt ega uurinud juhtumi mitut määravat aspekti. Kolmandaks ei olnud ta järjepidev oma vastuses apellandi argumentidele. Neljandaks ei kohaldanud ta õigesti ELTL artikli 107 lõiget 1 ja teisi kohaldatavaid sätteid ega esitanud piisavaid põhjendusi.
- 67 Eelkõige heidab apellant komisjonile ette, et viimane ei hinnanud nõuetekohaselt Capricorni esitatud rahastamiskohustuse laadi ja Capricorni omaniku finantssootlikkust. Apellandi sõnul oli Capricornil alates pakkumismenetluse algusest olulised rahastamisprobleemid ning tema esitatud pakkumuse rahastamine ei olnud kaugeltki tagatud. Apellant väljendas kahtlust Capricorni finantsusaldusväärseuse küsimuses oma 10. aprilli 2014. aasta kaebuses ning 19. mai ja 16. juuni 2014. aasta täiendavas kirjas. Seejärel selgus, et 2014. aasta augustis tuli edasi lükata müügihinna teise osa maksmine ning Capricorni omanik pidi müüjatele andma tagatised.
- 68 Nimelt oli Deutsche Banki 10. märtsi 2014. aasta kiri, mis toetas Capricorni pakkumust, lihtsalt kavatsust väljendav kiri ning pealegi muutus see kehtetuks ja Deutsche Bank võttis selle mõni nädal hiljem tagasi. Apellandi advokaatidele 15. aprillil 2015 saadetud kirjas kinnitas Koblenzi (Saksamaa) prokurör pärast Deutsche Banki 10. märtsi 2014. aasta kirja analüüsimist, et see kiri ei olnud tõesti siduv.
- 69 Komisjon vastab, et tõsiste raskuste olemasolu ei tõenda see, kui komisjon muudab otsuse vastuvõtmiseks määratud kuupäeva ametlikku uurimismenetlust algatamata. Lisaks ei väida apellant, et lõpliku otsuse vastuvõtmise kuupäeva väidetavad edasilükkamised olid tingitud komisjoni taotlustest lisateabe saamiseks.
- 70 Mis puudutab Deutsche Banki 10. märtsi 2014. aasta kirja, siis rõhutab komisjon, et see kiri sisaldab rahastamiskohustust, mida kinnitasid ka Saksamaa ametiasutused. Komisjon analüüsis seda kirja ise ja tuvastas, et sellest ilmneb ühemõtteliselt, et Deutsche Bank on nõus andma Capricornile 45 miljoni euro suuruse laenu. On tõsi, et sama kiri sisaldab lõpuks ka vastutuse puudumise klauslit, kuid see puudutab „tingimuste loetelu“, kuna täpsed tingimused võisid muutuda. Need tingimused pidi uuesti läbi vaatama rahastamiskokkuleppe allkirjastamise ja jõustumise ajal.
- 71 Komisjon lisab, et Nürburgringi pankrotihaldur ja võlausaldajate üldkoosolek leidsid, et Capricorn oli esitanud parima pakkumuse, millega kaasnes parim rahastamise tagatis, mille aluseks oli eelkõige Deutsche Banki 10. märtsi 2014. aasta kiri. Mis puudutab Koblenzi prokuröri kirja, millele apellant viitab, siis see on lõpliku otsuse vastuvõtmisest hilisem ning komisjonile ei saa ette heita, et ta ei võtnud seda arvesse.

72 Lõpuks rõhutab komisjon, et tema uurimine oli rohkem kui piisavalt hoolas, kuna avaldused, mille asjaomase liikmesriigi ametiasutused talle olid esitanud, ei sisaldanud ühtegi sisemist ebakõla, mis oleks nõudnud põhjalikumat uurimist, ning apellandi kaebused olid sisuliselt spekulatsioonid ja väited, mille kohta puudusid tõendid.

Euroopa Kohtu hinnang

73 Tuleb märkida, et selleks, et välistada, et Capricornile anti Nürburgringi vara ostmisel ebaseaduslikku abi, pidi komisjon veenduma, et see tehing toimus turuhinnale vastava hinnaga, millega oleks olnud tegemist juhul, kui saaks kinnitada, et pakkumismenetlus oli avatud, läbipaistev, mittediskrimineeriv ja tingimusteta.

74 Nagu ilmneb lõpliku otsuse põhjendusest 48, oli üks teguritest, mida võeti arvesse Nürburgringi vara ostja valimisel, tema pakkumuse rahastamise kinnitamine.

75 Nimelt ilmneb lõpliku otsuse põhjendusest 272, et apellandi pakkumus, kes pakkus kõrgemat müügihinda kui Capricorn, lükati tagasi, kuna puudusid tõendid rahastamise kohta.

76 Lõpliku otsuse põhjenduse 273 kohaselt peeti ainult kahte pakkumust selliseks, millel on tagatud rahastamine, nimelt Capricorni ja ühe teise pakuja pakkumus. Kuna nii selle teise pakuja käsutuses oleva tagatud rahastamise summa kui ka tema pakutud müügihind olid Capricorni omadest madalamad, tunnistati Capricorni pakkumus lõpuks edukaks.

77 Sellest tuleneb, et kui peaks selguma, et tehti viga järelduses, et Capricorni käsutuses oli kinnitatud rahastus tema pakkumuse jaoks, samas kui see tegelikult ei olnud nii, siis võib see asjaolu seada kahtluse alla eelkõige pakkumismenetluse mittediskrimineeriva laadi, kuna see võiks tõendada, et Capricorni koheldi soodsamalt, sest erinevalt apellandi pakkumusest ei lükatud Capricorni pakkumust tagasi.

78 Seega, kuna esinesid kahtlused Capricorni pakkumuse rahastamise kinnitamise osas, mida ei olnud võimalik hajutada, oli komisjon kohustatud algatama ametliku uurimismenetluse ega võinud vastu võtta vastuväidete esitamata jätmise otsust, nagu on teine vaidlusalune otsus.

79 Tuleb tõdeda, et apellandi esitatud asjaolud tõendavad selliste kahtluste olemasolu.

80 Kõigepealt, nagu väidab apellant, ei saanud komisjon asuda seisukohale, et Deutsche Banki 10. märtsi 2014. aasta kiri sisaldas siduvat rahastamiskohustust.

81 Nimelt ilmneb Deutsche Banki 10. märtsi 2014. aasta kirjast niisugusena, nagu komisjon selle Üldkohtule esitas ja mis asub esimese kohtuastme toimikus, et see sisaldab esimesel leheküljel selget viidet sellele, et selles kirjas sisalduvale „kohustusele“ kohaldatakse tingimusi, mis on esitatud eelkõige sellele kirjale lisatud A lisa „tingimuste loetelus“.

82 Kuid selle lisa lõpus on „oluline märkus“, mille kohaselt eelkõige „on selle tingimuste loetelu eesmärk arutelu tekitada ja sellega ei looda meie vahel õiguslikult siduvaid kohustusi [...] Seetõttu ei vastuta me mingi otsese, järgneva või muud liiki kahju eest, mis tuleneb [käesolevale] kirjale tuginemisest“.

83 Nendest andmetest ilmneb selgelt, et Deutsche Banki 10. märtsi 2014. aasta kiri ei pidanud looma siduvat rahastamiskohustust selle väljastanud pangale Capricorni kasuks.

- 84 Seda järeldust kinnitab ka selle kirja 5. lehekülje 9. lõigus „Kohaldatav õigus ja pädevus“ esitatud märkus, mis viitab sellest kirjast tulenevatele „kõikidele lepinguväliste kohustustele“, viitamata lepinguliste kohustustele, just nimelt seetõttu, et nimetatud kiri ei pidanud selliseid kohustusi tekitama.
- 85 Seejärel ilmneb lõpliku otsuse 79. joonealusest märkusest, et Capricorn ei tasunud müügihinna teist osa määratud tähtaja jooksul ning et Nürburgringi pankrotihalduri, müüjate ja Capricorni vahel 13. augustil 2014 sõlmitud kokkuleppega lükati selle osamakse tasumine edasi hilisemale kuupäevale vastutasuks viivise tasumise ja täiendavate garantiide andmise eest. Kui aga Capricorni pakkumuse rahastamine oleks tööpoolest olnud tagatud, oleks Capricornil loogiliselt olnud võimalik maksta müügihinna teine osa ette nähtud tähtaja jooksul ning tal ei oleks tulnud pidada läbirääkimisi selle maksmise edasilükkamise üle.
- 86 Seega, ilma et oleks vaja analüüsida muid väiteid peale neljanda väite, mille apellant oma hagi põhjendamiseks esitas, tuleb asuda seisukohale, et selle küsimuse hindamine, kas Nürburgringi vara müük Capricornile tõi kaasa siseturuga kokkusobimatu abi andmise, tekitas kahtlusi määruse nr 659/1999 artikli 4 tähenduses, mille tõttu oleks komisjon pidanud algatama ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud menetluse.
- 87 Seega tuleb hagi rahuldada ja tühistada teine vaidlusalune otsus.

Kohtukulud

- 88 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikes 2 on sätestatud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu või kui see on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotamise.
- 89 Kodukorra artikli 138 lõike 3 esimese lause kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, jäävad kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks.
- 90 Käesolevas asjas tuleb kohaldada viimati nimetatud sätet, kuna apellatsioonkaebus jäetakse rahuldamata osas, milles see puudutab vaidlustatud kohtuotsuse seda osa, milles Üldkohus jättis rahuldamata esimese vaidlusaluse otsuse tühistamise nõude, kuid see tuleb rahuldada osas, milles see puudutab selle kohtuotsuse osa, milles Üldkohus jättis rahuldamata teise vaidlusaluse otsuse tühistamise nõude, ning Euroopa Kohus tühistab selle otsuse.
- 91 Seetõttu tuleb määrata, et pooled kannavad oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 19. juuni 2019. aasta kohtuotsus NeXovation vs. komisjon (T-353/15, EU:T:2019:434) osas, milles Euroopa Liidu Üldkohus jättis rahuldamata nõude tühistada komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsuse (EL) 2016/151 riigiabi SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) kohta, mida Saksamaa andis Nürburgringile, artikli 1 viimane taane.

2. Jätta apellatsioonkaebus ülejäänud osas rahuldamata.

3. Tühistada komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsuse (EL) 2016/151 riigiabi SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) kohta, mida Saksamaa andis Nürburgringile, artikli 1 viimane taane.

4. Jätta NeXovation Inc-i ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

Allkirjad